

На чужбина.

Шестъ години както скитамъ
Вече по чужбина,
Шестъ години какъ оставихъ
Своята родина.

Не намирамъ азъ база
Въ птичкитъ чудесни,
Не намирамъ азъ наслада
У цвѣттята прѣсни!

Мойтъ очи краятъ роденъ
Трепетно привлича;
Днесъ сърце ми натжжено
Родний край обича.

Моята душа отлита,
Дѣто тѣжна майка
Все ме чака и ме жали,
Все за мене вайка!

За родина азъ отъ мжка
Ето чезна, съхна;
Искамъ въ майчина прѣгръдка
Сладко да отдѣхна!

Люб. Бобевски.